

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

550. An, & qualiter ferre possit censuras, & in specie excommunicationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

quò ad eas multas; quæ à sacris Canonibus vel statutis Synodalibus pro delictis ad rectam quantitatem præfinitæ. Secus verò sit de iis, quæ ejus arbitrio; vel per sententiam, nulla præcedente Canonum vel statutorum synodalium determinatione; ed quòd hæ adhuc pliis locis vel usibus sint applicandæ. Fagn. loc. cit. & ex eo Dript. juxta quod sapius censuit S. Congregatio. Quin & hac ratione penas non Residentium & concubiniorum applicandas in hoc casu (nempe ipso Judice ecclesiastico egente) adhuc pliis locis tradit Barbosa ex decreto Concilii; sic deci- sum referente Aldan. incompend. resolut. l. 5. tit. 1. num. 8.

Quæstio 650. An, & qualiter Archidiaconus ferre possit censuras, & in specie an possit excommunicare?

1. **R**esp. primò. Ex antiqua & primæva institutione Archidiaconi potestatē ferendi censuras, & nominatim excommunicationem non habebant; quia olim seu primitus tantum rerum ecclesiasticorum custodia & administratio, nulla autem jurisdictione aut cura animarum eidem commissa fuit. Laym. ad t. Archidiacono. b. t. Pirk. ad b. t. num. 14.

2. Resp. secundò. Sed & postmodum, dum progrederente tempore major evasit Archidiaconi potestas, ita ut & curam animarum haberet, ut constat ex c. cùm in cunctis. de elect. & jurisdictionem ordinariam fori externi in alios clericos c. 1. & 7. h. t. Quin & excommunicare & censuras ferre posset, ut manifestè constat ex c. du- dum. de elect. & c. 1. de eo, qui furtivè ordin. suscep. & ibi gl. v. Archidiaconum. Adhuc tamen hanc potestatē excommunicandi, aliisque censuras ferendi non tam de jure communī habuit aut modo habet, quam vel ex speciali Episcopi commissione, vel ex consuetudine legitimè præscripta. Laym. loc. cit. Barbos. jur. eccl. l. 1. c. 24. num. 29, ubi ait: Archidiaconus censuras impo- nit, non tamen sine Episcopi autoritate (pro quo citat Galgan. de Jur. publ. l. 3. tit. 2. num. 6.) velex speciali consuetudine; non autem nomi- ne proprio, pro quo citat Zech. der. rep. eccl. tit. 24. num. 13. Suar. de censur. d. 2. l. 2. num. 9. Ant. Fabric. in pr. benef. tit. de benef. cum dignit. num. 24. &c. Pirk. cit. num. 14. ubi: valde probabile est, quòd Archidiaconus non jure communī, sed solum vel ex speciali commissione Episcopi, quo sensu accipiendo cit. c. 1. de eo quifurtive, ord. vel ex consuetudine legitimè præscripta excom- municare possit, aliisque censuras inferre juxta gl. in c. Archidiacono b. t. v. promulgare & ibidem Abb. num. 1. Et clarissimè Azor. Inst. mor. l. 3. c. 14. q. 3. ubi: Archidiaconus jure communī non habet potestatem excommunicandi, suspensi- dendī, sacrī interdicendi, & hoc est, quod volunt jura in c. Archidiacono. de off. Archid. potest tamen habere Episcopi autoritate demandatam & commissam, aut consuetudine compararam, quam habebat olim Archidiaconus Ambianen- sis, ut constat ex c. duadum. de elect. ita ille. Sed neque ex eo, quòd de jure communī curam illam animarum consistentem in jurisdictione fori externi habeat, sequitur, habere quoque eum de jure communī potestatē censuras ferendi,

Nam licet Laym. Theol. mor. l. 1. trād. 5. p. 1. c. 3. dicat ad hanc jurisdictionem spectare, posse inobedientes penas ac censuris coercere, nū tamen verat dicere, jurisdictionem illam non ita complè acceptam ei de jure communī competere, argumento nimis aliorum textuum citatorum. Idque satis exprimit Azor, dum post paulò antè citata ejus verba mox subjicit: jure itaque communī Archidiaconus habet curam animarum, quæ possit clericos corriger, eorum jurgia & causas audire, delicta ad Episcopum defarre. Atque ita tota res hæc pendet à consuetudine. Laym. loc. cit. citans c. legimus. 24. dist. 93.

Quæstio 651. An, & qualiter visitare possit Archidiaconus?

1. **R**esp. primò. De jure communī competit ei potestas visitandi, ut constat ex c. 1. & b. t. estque visitatio hæc præcipuus ferè puntum officii ac jurisdictionis Archidiaconalis, tam salutaris, ut rectè inquit Laur. Dript. quæ necessaria, dum per illam Episcopis rite impen- sam subsidiariam operam omnis Concilii Tridentini quòd hæresum & pravorum dogma- tum eradicationem, corruptorum morum cor- rectionem, cultus & honoris divini promotionem intentio efficacissimè ad effectum deduc- tur.

2. Resp. secundò circa hanc visitationem statuitur primò c. 1. b. t. ut Archidiaconus de tertio in tertium annum (hoc est, saltem tertio quoque anno) si Episcopus non potest paræciam universam (hoc est totam Diœcesim, ut Pirk. ad. b. t. n. 8.) circumeat, & cuncta, quæ emendatione indigent, ad vicem Episcopi sui corrigat & emen- det. Verumtamen jure novo Tridentini sess. 24. c. 3. statuitur, ut Episcopi propriam Diœcesim per seipso, aut si legitimè impediti fuerint, per suum Vicarium Generalem aut visitatorem, si quot annis totam propter ejus latitudinem visitare non poterunt, saltem majorem ejus partem, ita tam- men, ut toto biennio per se vel visitatores suos compleat, visitare noui prætermittant.

3. Statuitur secundò à Trid. loc. cit. quòd Archidiaconi, Decani, & alii inferiores in suis ecclesiis, ubi hæc tenus visitationem exercere legitimè consueverunt, debeant deinceps assumptò Notario de consenti Episcopi ibidem visitare per seipso. Unde apparet in hoc differen- tia inter Episcopum & Archidiaconum; nempe quòd Episcopus languore detenus, aut aliis occupationibus implicatus visitatorem personaliter explore nequiverit, possit per suum Generalem Vicarium aut visitatorem expedire. Archidiaconi autem per seipso tantum vi- sitare possint, etiam in casu legitimi impedi- menti, ut clare ostendit adversativa illa: Archidiaconi autem; nec non taxativè per seipso tantum Fagn. in c. procurations. de censibus. n. 9. ubi etiam rationem bujus differentiæ addit, & num. 10. subdit; hinc Archidiacono suum Archidiaconatum per alium visitare volenti ex S. Congregat. sententia prohibere Episcopum, non obstante, quòd ex immemoriali consuetudine ipse & prædecessores sui per alium visitarint. Ex quibus Fagnani verbis inquit Laurent. Dript. in Spec. Archidiacon. 4. 9. à contrario sensu elici posse